

[Ritta Ahm.]

Administrationen af loven vil vi komme nærmere ind på under udvalgsarbejdet.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne er af naturen velvilligt indstillet over for, hvad der kan fremme bevarelsen og udviklingen af et menneskeligt miljø, herunder bekæmpelse af forurening og forgiftning af naturen og vore omgivelser overhovedet. Alligevel må jeg sige, at vores begejstring for dette forslag og dets bestemmelser ikke er helt uforbeholden. Vi har det principielle synspunkt, at den, der forurener, skal betale, og at det følgelig bør være sådan, at miljøbeskyttelse skal indgå som en naturlig investering og omkostning af dem, der udnytter vores natur, dens råstoffer og vort produktionsapparat.

Alligevel erkender vi, at der sådan rent praktisk kan opstå problemer, ikke mindst for en række ældre virksomheder, med hensyn til at overholde det, og vi erkender også, at selve miljøspørgsmålet, bekæmpelsen af forureningen, kan have beskæftigelsesmæssige sider.

Noget andet, som vi er betænkelige ved — og det gælder for øvrigt ikke alene dette tilfælde, men en hel række andre spørgsmål, vi har beskæftiget os med den sidste tid — er de former, hvorunder man yder støtte. I dette tilfælde ydes støtten i form af tilskud til rentenedsættelse for lån og garanti for lån, og så findes der også visse muligheder for at yde tilskud. Men som helhed et det sådan, at enten det gælder rentetilskuddet eller det gælder garantien, skal lånene optages på det private pengemarked på dets betingelser og under former, som skal aftales med disse pengeinstitutter. Det er sådan, at moderne marxistøkonomer opererer med et, jeg indrømmer, umiddelbart ret uforståeligt begreb, som man kalder den statsmonopolistiske kapitalisme; men man forstår ligesom bedre, hvad det er i praksis, når man ser en hel række af denne slags forslag, nemlig at det i virkeligheden er et samspil mellem statsorganer og den private kapital på en sådan måde, at det i sidste ende er dens interesser, der bliver varetaget. Det forekommer mig også at gå igen, når man ser sammensætningen af det tilsynsråd, der bliver foreslået. Der er 9 medlemmer, og af disse 9 medlemmer er der siger og skriver 1,

som udgår fra den arbejderbevægelse, som måske af mange grunde er den, der er mest interesseret i en sådan lovgivning. Så vil jeg også gerne dertil føje, når der er udtalt tvivl om, hvorvidt afgørelserne er fornuftige, demokratiske og rigtige, at netop afgørelsernes art i høj grad afhænger af, hvor demokratisk et sådant tilsynsråd er sammensat.

Nana Mikkelsen (VS):

Dette lovforslag er åbenbart et brud med princippet om, at forurenere selv skal betale, et princip, som VS ikke mener bør udhules. Havde de to første linjer i lovforslaget lydt: støtte kan ydes til investeringer, som virksomheder, der ejes af det offentlige, foretager i forureningsbegrænsende projekter, havde VS kunnet støtte, men sådan er ordlyden ikke. Tværtimod, støtten skal kun kunne ydes til private.

Ifølge skemaet i bemærkningerne til lovforslaget side 6 og 7 om forholdet mellem kommunale og private udgifter til rensningsanlæg m. v. ser det ud til, at kommunerne har mindst lige så meget brug for støtten. Der foreligger heller ikke nogen redegørelse for, at nedbrydning af de private virksomheders forurening i offentlige rensningsanlæg skulle have mindre betydning for miljøet end private forureningsbekæmpelser. Kommunernes spildevandsanlæg, rensningsanlæg og forbrændingsanstalter og lossepladser får ikke én øre, og det på trods af at private virksomheder, som forslaget til miljøinvesteringer er formuleret denne gang, trods alt godt kan få støtte til at sende deres affald til Kommunekemi. Hvordan forestiller man sig dette tilbud realiseret, når der ikke foreligger bevillinger til udvidelse af kommunernes rensningsanlæg?

Hvis investeringerne til miljøbeskyttelse blev brugt til offentlige rensningsanlæg, ville det også betyde, at de var under stadig offentlig kontrol, og at de fortsat kunne være til gavn for alle, og at den værdi, de stod for, ikke kunne forhandles med fortjeneste af virksomhedsejerne, for der er naturligvis ingen tvivl om, at virksomhedernes salgsværdi forhøjes med forureningsbegrænsende installationer.

Miljøloven taler om at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand og jord. Der er ikke meget forebyggende i det forelig-